

עפ"ת 30498/07/14 - אחמד עסלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 30498-07-14 עסלי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 4606/2013-11

בפני	כב' השופט יחיאל ליפשיץ
מערער	אחמד עסלי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בחדרה (כב' השופט טל תדמור- זמיר) מתאריך 7.4.14 בתיק פל"א 6671-08-13 וכן על החלטתו של בית המשפט קמא מתאריך 13.7.14 שלא לבטל את פסק הדין לעיל.

2. במסגרת פסק הדין הרשיע בית המשפט קמא את המערער, לאחר שלא התייצב לדיון אליו זמן כדון, בעבירה של שכרות לפי ס' 62 (3) + 39 א' לפקודת התעבורה וכן בעבירה של נהיגה בקלות ראש לפי ס' 62 (2) + 38 (1) לפקודת התעבורה. על פי הנטען בכתב האישום, נהג המערער ברכבו בתאריך 29.3.13, בכביש 4, כשהוא תחת השפעת סם מסוכן. בית המשפט קמא פסל את המערער מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים בפועל. עוד נגזר על המערער קנס בסכום של 3,000 ₪ וכן פסילה על תנאי.

3. כאמור לעיל, פסק הדין ניתן לאחר שהמערער לא התייצב לדיון מתאריך 7.4.14. דיון זה נקבע בהמשך לבקשת דחייה אותה הגיש בא כוחו של המערער. משלא התייצבו המערער או בא כוחו לדיון בתאריך 7.4.14 ניתן פסק הדין. לאחר מתן פסק הדין הגיש בא כוחו של המערער בקשה לביטול פסק הדין וטען כי רשם בטעות מועד אחר (9.4.14) ביומנו ולכן לא התייצב. עוד צוין בבקשת הביטול כי למערער טענות הגנה טובות וזאת משום כשלים ראייתיים בתיק החקירה. ב"כ המערער הוסיף כי הצדדים היו על ספו של הסדר טיעון מקל יחסית בתיק. בתאריך 13.7.14 קיים בית המשפט קמא דיון בבקשה לביטול פסק הדין וקבע - וכבר בשלב זה אציין כי בצדק נקבע הדבר - כי לא התקיימו שני התנאים החלופיים לביטולו של פסק הדין. לגבי הטעות ביומן נקבע, כי אין מדובר בסיבה מוצדקת לביטולו של פסק דין; ובאשר לעילה השניה, והיא עיוות דין, נקבע כי גם תנאי זה לא התקיים שכן מדובר בטענות בעלמא.

4. במסגרת הדיון שהתקיים בפני מיקד ב"כ המערער את טענותיו לעניין הטעות המשרדית שהובילה לאי התייצבות ב"כ המערער לדיון. ב"כ המערער אמנם טען במסגרת הודעת הערעור כי אי ביטולו של פסק הדין יוביל לעוות דין, משום כשלים ראייתיים, אולם במסגרת הדיון שהתקיים בפני הוא לא חזר על טענות אלה (שמלכתחילה נטענו בעלמא). אי העלאת הטענות בנוגע לעיוות הדין היתה, ככל הנראה, לאחר שב"כ

המשיבה הפנתה לעולה מתיק החקירה (העובדה שהמערער נכשל במבחן מאפיינים, העובדה כי נמצאו סמים בשתן, הודיית המערער בכך כי צרך סמים, ועוד).

5. אין לי אלא להסכים עם עמדת בית המשפט קמא כי הטעות ביומן, לכשעצמה, אינה יכולה להצדיק את ביטולו של פסק הדין ואינה מהווה סיבה מוצדקת לאי ההתייבבות - לא בכלל ובוודאי לא במובנו של ס 130 (ח) לחסד"פ.

6. הסוגיה היחידה שמצאתי לנכון לבחון (וגם זאת לפני משורת הדין) היא האם הצדדים היו - בטרם מתן פסק הדין - על ספו של הסדר טיעון. בהקשר זה טען ב"כ המערער כי אינו יודע את הפרטים המדויקים של המשא ומתן שהתנהל בין הצדדים - אותו ניהל עורך דין אחר (שעמדתו לא הובאה). לאחר הדיון הגישה המשיבה את הודעתה (הודעה מתאריך 29.9.14) ממנה עולה כי אין בתיק המשטרה כל תרשומת בדבר הסדר טיעון. משכך, גם בטענה זו אין בה ממש.

7. סוף דבר, אני מודה על דחיית הערעור.

8. לשלוח לצדדים.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ה, 20 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.